

Arrest

nr. 208 480 van 30 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. AHMAD
Kerkstraat 23
3560 LUMMEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BRAEM, die *loco* advocaat F. AHMAD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 12 januari 2016 België is binnengekomen, diende op 18 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker in een aangetekende brief van 27 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 18/01/2016
Overdracht CGVS: 15/03/2016

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 26 oktober 2017 van 9 u 00 tot 12 u 00 in aanwezigheid van een tolk die het Pasjtoens machtig is. Uw advocaat, meester Schildermans, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pasjtoense origine, afkomstig uit het dorp Nahre Karim in het district Qarghayee van de provincie Laghman. U stelt Kuchi (nomade) te zijn maar u leefde uw gehele leven in het dorp Nahre Karim, samen met uw vader, uw moeder, uw zus en uw broer, en uw grootmoeder. U ging niet naar school maar u hielp uw vader bij het hoeden van jullie kudde schapen. Uw problemen begonnen toen uw vader bezoek kreeg van de taliban. Zij vonden dat u oud genoeg was geworden om aan de jihad deel te nemen en zij wilden u rekruteren. Uw vader weigerde dit niet maar vroeg bedenktijd. U hoorde dit en besliste op eigen houtje naar de basis Gamberi van de Amerikaanse legertroepen te gaan om dit incident aan te geven. Op de basis gaven zij u een telefoonnummer dat u kon bellen wanneer de taliban nogmaals zouden langskomen. De volgende keer dat de taliban langskwamen belde u dit nummer. Amerikaanse soldaten kwamen naar uw huis terwijl de taliban er zich nog bevond. Er ontstond een gevecht en uw familie vluchtte naar Jandikhel en u verbleef daar de gehele dag bij familieleden. 's Avonds ging u terug naar huis toen de taliban zich opnieuw aandienden. U kon vluchten naar uw oom in Tarakay maar uw vader werd meegenomen door de taliban. Uw oom in Tarakay besloot in overleg met uw moeder en schoonvader dat het beter was dat u uit Afghanistan weg zou vluchten. Uw oom regelde een smokkelaar voor u. U vertrok eind november 2015 uit Afghanistan en u kwam op 12 januari 2016 aan in België. Op 18 januari 2016 diende u een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: Uw taskara, de taskara van uw vrouw en de taskara van uw vader.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Afghanistan, omwille van problemen met de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen dat het belangrijk is de waarheid te zeggen over uw herkomst en uw reële verblijfssituatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht inzicht te geven in uw situatie wat betreft herkomst.

Er kan namelijk geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw herkomst. U maakt niet aannemelijk van Nahre Karim, district Qarghayee, afkomstig te zijn en er tot uw vertrek naar België te hebben gewoond.

Vooreerst dient te worden gesteld dat uw geografische kennis van het district waar u zegt uw gehele leven te hebben gewoond en gewerkt bijzonder beperkt is.

Wanneer u wordt gevraagd de omliggende dorpen van uw dorp Nahre Karim te geven slaagt u er niet in een eenduidig antwoord te geven. U noemt eerst de volgende dorpen op: Tarakar, Jandekhel en Shahre (CGVS, p. 10). Twee van deze dorpen werden op geen enkele kaart teruggevonden die het CGVS ter beschikking staan. Tarakar werd teruggevonden als een dorp binnen het district Qarghayee maar dan een aantal dorpen verwijderd van uw dorp.

Het is vreemd dat u, wanneer u gevraagd wordt de naburige dorpen op te noemen van het dorp waar u uw gehele leven woonde, u geen enkel dorp opnoemt dat volgens de kaarten ter beschikking van het CGVS als naburig dorp bekend staan.

Even later past u uw verklaringen aan en zegt u dat deze locaties geen afzonderlijke en naburige dorpen zouden zijn maar onderdeel vormen van Nahre Karim (CGVS, p. 10 en 11). Opnieuw stemt deze informatie niet overeen met de informatie op de kaarten die ter beschikking staan van het CGVS. Tarakar is een dorp dat verscheidene dorpen verwijderd is van uw dorp en aan de snelweg Kabul-Jalalabad ligt. Het dorp zou volgens informatie waarover het CGVS beschikt vernietigd zijn tijdens de Afghaanse burgeroorlog.

U nogmaals gevraagd om de omliggende dorpen op te noemen van uw dorp geeft u twee namen van dorpen die wel in uw district liggen maar geen aangrenzende dorpen zijn (CGVS, p. 11). Charbagh is geen aangrenzend dorp van Nahre Karim volgens kaarten die aan het CGVS ter beschikking staan. Tarakar is evenmin een naburig dorp zoals hierboven al uitgelegd. Gamberi is een plaatsnaam die werd teruggevonden in uw buurt maar is de naam van een woestijn, en is niet gekend als naam van een dorp.

De vaststelling dat u, wanneer u wordt gevraagd naar concrete informatie over uw directe omgeving, lukraak een aantal bekende plaatsnamen van uw district opnoemt maar geen precieze informatie geeft over uw dorp en daarrond zet uw verklaringen over uw herkomst ernstig op de helling.

Wanneer u ten slotte een aantal namen worden gegeven van dorpen die volgens de informatie waarover het CGVS beschikt rondom uw dorp zouden liggen blijkt u geen enkel dorp hiervan te kennen (CGVS, p. 13). Zo kent u Kham niet, een dorp dat volgens bovenvermelde informatie naast uw dorp zou liggen. Ook Mya Saheb schijnt u niets te zeggen. Dit is een schijn dat aan de overkant van de hoofdweg ligt die van Jalalabad komt en langs uw dorp passeert. Ook Mir Kalay Saheb Khan kent u niet, een ander naburig dorp. Ook Payeen Kala kent u niet, hoewel dit op de hoofdweg ligt die u moet nemen wanneer u naar Charbagh gaat (CGVS, p. 13). Dat is een weg die u vaak nam zegt u zelf (CGVS, p. 11).

Wanneer u gevraagd wordt de weg van uw dorp naar het districtcentrum van Qarghayee zo gedetailleerd mogelijk weer te geven noemt u aanvankelijk enkel een sinaasappelboomgaard en een tankstation. U gevraagd de dorpen weer te geven die op die weg liggen verklaart u eerst dat zij ver van de weg liggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er een waaier aan dorpen liggen tussen uw dorp en Charbagh bazar. Wanneer u dan toch een aantal plaatsnamen opsomt blijkt geen enkele van deze namen terug te vinden te zijn op de kaarten waarover het CGVS van de regio beschikt. Zo werden de door u opgenoemde plaatsnamen Jamber khel, Kochyan Dey Shing en Dey Shing Charbagh niet teruggevonden. Namen van dorpen tussen uw dorp en Charbagh, waarover het CGVS beschikt en die u werden opgenoemd, kent u niet. Zo kent u Mya Saheb, Kham, Kalay Mir Saheb Jan, Payeen Kala en Gul Pushta niet (CGVS, p.13).

Van Aziz Khan Kalay, een dorp naast uw dorp, zegt u dat u vanaf Char Bagh de weg moet nemen naar Pacha Kalay en erna over de rivier Alishang en Alingar moet gaan voor je erop uitkomt. Het is vreemd dat u Aziz Khan Kalay op die manier situeert gezien u om van uw dorp naar Aziz Khan Kalay te gaan niet over Charbagh moet passeren. Verder zegt u op het einde ook dat u het had over Khan Aziz Katz en niet over Aziz Khan Kalay. Als dat zo is klopt uw wegbeschrijving al helemaal niet meer (CGVS, p. 11). Aziz Khan Kalay en Khan Aziz Katz zijn twee bestaande dorpen in Qarghayee. Aziz Khan Kalay is een dorp aangrenzend aan de uwe terwijl Khan Aziz Katz meerdere dorpen verwijderd ligt van de uwe.

Het feit dat uw kennis over uw regio en de dorpen in uw regio zo beperkt is, ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw afkomst uit Nahre Karim in Qarghayee.

Tot slot moet ook worden opgemerkt dat u niet schijnt te weten dat het kanaal dat langs uw dorp loopt ook Nahre Karim heet (CGVS, p. 16). U weet evenmin waar het kanaal begint (CGVS, p. 16). Dit zou ergens net boven het DC van Qarghayee liggen.

Niet alleen uw geografische kennis schiet te kort, ook de kennis van de veiligheidssituatie in uw regio vertoont ernstige lacunes. Zo kunt u niet precies weergeven wanneer de taliban zich vestigde in uw regio (CGVS, p. 14). Deze gewapende groepering is nochtans de reden waarom u uw land uitvluchtte. U kunt evenmin concreet antwoorden op de vraag hoe zij zich manifesteren in uw gebied (CGVS, p. 14).

U zegt hierover dat de taliban gewone mensen zijn dat niemand precies weet wie ze zijn maar dat het mensen zijn van de omgeving en dat ze bommen maken die ze vervoeren naar plaatsen waar ze willen (CGVS, p. 14). Verder dan dit geraakt u niet in uw beschrijving van de activiteiten van de taliban in uw gebied.

Ook uw kennis van machtige personen in uw district schiet te kort. Zo blijkt u Atiqullah Abdul Rahimzai niet te kennen. Deze in 1967 geboren inwoner van Qarghayee district was een Jihadi commandant en vocht tegen de Russen. Hij was opeenvolgend stam oudere, district chef van Qarghayee en lid van de provinciale raad van Laghman (CGVS, p. 14). Qari Mir Hatem Tarakhail kent u ook niet. Vooraleer hij hoofd van de Laghman provinciale raad werd was hij leerkracht en chef van de politieke partij Jamiat e Islami in de regio. Ook Parwan Wafa kent u niet. Het hoofd van een meisjesschool in Charbagh, een van de grotere dorpen in Qarghayee en een dorp dat u zoals u zelf aangeeft regelmatig bezoekt. Zij werd jarenlang bedreigd door de taliban maar deed desondanks haar activiteiten op de meisjesschool verder. Haar zoon werd vermoord door de taliban. Zij werd uitgenodigd in London en sprak daar in een interview met de BBC. Zij is intussen een internationaal bekende figuur geworden hoewel ze nog steeds in Qarghayee district verblijft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayee gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Qarghayee in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

De documenten die u indiende kunnen aan deze vaststelling niets veranderen. Wat betreft uw taskara en de taskara van uw vader dient te worden gesteld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij niet op zich om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/3 art. 48/4 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Na een korte theoretische toelichting, voert verzoeker aan dat hij enkel Pashtou spreekt en dat de communicatie met de tolk tijdens het CGVS-interview onduidelijk was, waardoor hij niet alle vragen begreep en naar behoren kon beantwoorden, zoals blijkt uit het gehoorverslag. Hij verwijst hierbij tevens naar zijn ongeschooldheid en de stress die een dergelijk interview met zich meebrengt en meent dat zijn verklaringen hierin moeten kaderen. Verzoeker meent tevens dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn ongeschooldheid bij het verloop van het CGVS-interview en bij de beoordeling van zijn verklaringen over zijn regio van herkomst, gelet op de *“ongeloofwaardigheid die wordt gehecht aan de geografische en politieke kennis”*. Hij stelt tevens dat de tolk zijn verklaringen niet correct heeft vertaald.

Verzoeker meent tevens dat het *“kort door de bocht”* is om te stellen dat de betrouwbaarheid van de door hem neergelegde taskara onzeker is. Hij wijst erop dat geen vragen werden gesteld over wanneer en met wie de taskara werd afgehaald bij de autoriteiten.

Verzoeker betwist verder dat er sprake kan zijn van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 45/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat de veiligheidssituatie in alle regio's van Afghanistan ernstig verstoord is. Bovendien meent verzoeker dat geen rekening werd gehouden met zijn vrees voor vervolging omwille van zijn verwestering en rekruteerbare leeftijd. Hij stelt dat hij omwille van zijn verblijf in België sinds januari 2016 door de Afghaanse bevolking zal beschouwd worden als westerling. Hij wijst er tevens op dat hij Afghanistan ontvluchtte omwille van een vrees voor rekrutering door de taliban en dat hij de leeftijd heeft bereikt om te worden gerekruteerd en ingezet in het conflict. Hij verwijst hierbij naar arresten van de Raad (RvV 30 november 2017, nr. 196 023 en 196 024) waarbij een beslissing werd vernietigd omwille van deze elementen. Dergelijke vervolging en mensenrechtenschendingen vinden plaats in heel Afghanistan.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- zijn taskara (stuk 3);
- de taskara van zijn vader (stuk 4);
- de taskara van zijn echtgenote (stuk 5).

De Raad merkt op dat deze stukken reeds werden voorgelegd en zich in het administratief dossier bevinden (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 12, nr. 1-3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker herhaalt zijn vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban, doch slaagt er niet in de aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoekers geografische kennis over (i) de dorpen rondom zijn dorp en (ii) het kanaal nabij zijn dorp en zijn sociopolitieke kennis over (iii) de veiligheidssituatie en (iv) belangrijke personen in zijn vermeende regio van herkomst, lacunair is. De Raad is van oordeel dat deze vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen. Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet van die aard om deze vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker voert aan dat de communicatie met de tolk tijdens het CGVS-interview onduidelijk was en dat deze zijn verklaringen niet correct vertaalde. De Raad wijst erop dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of vertaalfouten tijdens het CGVS-interview op te werpen. Verzoeker haalt aan dat hij enkel Pashtou spreekt, doch de Raad merkt op dat het CGVS-interview in deze taal is verlopen. Verzoeker gaf bovendien bij aanvang van het CGVS-interview aan dat hij de tolk begreep en noch verzoeker noch zijn advocaat maakte enige opmerking betreffende vertaal- of andere communicatieproblemen met de aanwezige tolk (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 1, 2, 21-22). Het louter *post factum* in onderhavig verzoekschrift opwerpen van dergelijke problemen is dan ook laattijdig en wordt niet aanvaard.

Verzoeker voert bovendien aan dat hij de vragen tijdens het CGVS-interview niet begreep omwille van zijn ongeschooldheid en de stress tijdens het CGVS-interview. Hij meent tevens dat de vragen die peilden naar verzoekers kennis van zijn geografische en sociopolitieke omgeving niet aangepast zijn aan zijn ongeschoolde profiel. De Raad benadrukt dat, zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt bovendien dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoekers ongeschooldheid kan aldus niet overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende geografische en sociopolitieke kennis. Hoewel bovendien kan worden aangenomen dat ieder CGVS-interview gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn directe leefomgeving, *quod non*.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst dient te worden gesteld dat uw geografische kennis van het district waar u zegt uw gehele leven te hebben gewoond en gewerkt bijzonder beperkt is.

Wanneer u wordt gevraagd de omliggende dorpen van uw dorp Nahre Karim te geven slaagt u er niet in een eenduidig antwoord te geven. U noemt eerst de volgende dorpen op: Tarakar, Jandekhel en Shahre (CGVS, p. 10). Twee van deze dorpen werden op geen enkele kaart teruggevonden die het CGVS ter beschikking staan. Tarakar werd teruggevonden als een dorp binnen het district Qarghayee maar dan een aantal dorpen verwijderd van uw dorp. Het is vreemd dat u, wanneer u gevraagd wordt de naburige dorpen op te noemen van het dorp waar u uw gehele leven woonde, u geen enkel dorp opnoemt dat volgens de kaarten ter beschikking van het CGVS als naburig dorp bekend staan.

Even later past u uw verklaringen aan en zegt u dat deze locaties geen afzonderlijke en naburige dorpen zouden zijn maar onderdeel vormen van Nahre Karim (CGVS, p. 10 en 11). Opnieuw stemt deze informatie niet overeen met de informatie op de kaarten die ter beschikking staan van het CGVS. Tarakar is een dorp dat verscheidene dorpen verwijderd is van uw dorp en aan de snelweg Kabul-Jalalabad ligt. Het dorp zou volgens informatie waarover het CGVS beschikt vernietigd zijn tijdens de Afghaanse burgeroorlog.

U nogmaals gevraagd om de omliggende dorpen op te noemen van uw dorp geeft u twee namen van dorpen die wel in uw district liggen maar geen aangrenzende dorpen zijn (CGVS, p. 11). Charbagh is geen aangrenzend dorp van Nahre Karim volgens kaarten die aan het CGVS ter beschikking staan. Tarakar is evenmin een naburig dorp zoals hierboven al uitgelegd. Gamberi is een plaatsnaam die werd teruggevonden in uw buurt maar is de naam van een woestijn, en is niet gekend als naam van een dorp.

De vaststelling dat u, wanneer u wordt gevraagd naar concrete informatie over uw directe omgeving, lukraak een aantal bekende plaatsnamen van uw district opnoemt maar geen precieze informatie geeft over uw dorp en daarrond zet uw verklaringen over uw herkomst ernstig op de helling.

Wanneer u ten slotte een aantal namen worden gegeven van dorpen die volgens de informatie waarover het CGVS beschikt rondom uw dorp zouden liggen blijkt u geen enkel dorp hiervan te kennen (CGVS, p. 13). Zo kent u Kham niet, een dorp dat volgens bovenvermelde informatie naast uw dorp zou liggen. Ook Mya Saheb schijnt u niets te zeggen. Dit is een schrijn dat aan de overkant van de hoofdweg ligt die van Jalalabad komt en langs uw dorp passeert. Ook Mir Kalay Saheb Khan kent u niet, een ander naburig dorp. Ook Payeen Kala kent u niet, hoewel dit op de hoofdweg ligt die u moet nemen wanneer u naar Charbagh gaat (CGVS, p. 13). Dat is een weg die u vaak nam zegt u zelf (CGVS, p. 11).

Wanneer u gevraagd wordt de weg van uw dorp naar het districtcentrum van Qarghayee zo gedetailleerd mogelijk weer te geven noemt u aanvankelijk enkel een sinaasappelboomgaard en een tankstation. U gevraagd de dorpen weer te geven die op die weg liggen verklaart u eerst dat zij ver van de weg liggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er een waaier aan dorpen liggen tussen uw dorp en Charbagh bazar. Wanneer u dan toch een aantal plaatsnamen opsomt blijkt geen enkele van deze namen terug te vinden te zijn op de kaarten waarover het CGVS van de regio beschikt. Zo werden de door u opgenoemde plaatsnamen Jamber khel, Kochyan Dey Shing en Dey Shing Charbagh niet teruggevonden. Namen van dorpen tussen uw dorp en Charbagh, waarover het CGVS beschikt en die u werden opgenoemd, kent u niet. Zo kent u Mya Saheb, Kham, Kalay Mir Saheb Jan, Payeen Kala en Gul Pushta niet (CGVS, p.13).

Van Aziz Khan Kalay, een dorp naast uw dorp, zegt u dat u vanaf Char Bagh de weg moet nemen naar Pacha Kalay en erna over de rivier Alishang en Alingar moet gaan voor je erop uitkomt. Het is vreemd dat u Aziz Khan Kalay op die manier situeert gezien u om van uw dorp naar Aziz Khan Kalay te gaan niet over Charbagh moet passeren. Verder zegt u op het einde ook dat u het had over Khan Aziz Katz en niet over Aziz Khan Kalay. Als dat zo is klopt uw wegbeschrijving al helemaal niet meer (CGVS, p. 11). Aziz Khan Kalay en Khan Aziz Katz zijn twee bestaande dorpen in Qarghayee. Aziz Khan Kalay is een dorp aangrenzend aan de uwe terwijl Khan Aziz Katz meerdere dorpen verwijderd ligt van de uwe.

Het feit dat uw kennis over uw regio en de dorpen in uw regio zo beperkt is, ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw afkomst uit Nahre Karim in Qarghayee.

Tot slot moet ook worden opgemerkt dat u niet schijnt te weten dat het kanaal dat langs uw dorp loopt ook Nahre Karim heet (CGVS, p. 16). U weet evenmin waar het kanaal begint (CGVS, p. 16). Dit zou ergens net boven het DC van Qarghayee liggen.

Niet alleen uw geografische kennis schiet te kort, ook de kennis van de veiligheidssituatie in uw regio vertoont ernstige lacunes. Zo kunt u niet precies weergeven wanneer de taliban zich vestigde in uw regio (CGVS, p. 14). Deze gewapende groepering is nochtans de reden waarom u uw land uitvluchtte. U kunt evenmin concreet antwoorden op de vraag hoe zij zich manifesteren in uw gebied (CGVS, p. 14). U zegt hierover dat de taliban gewone mensen zijn dat niemand precies weet wie ze zijn maar dat het mensen zijn van de omgeving en dat ze bommen maken die ze vervoeren naar plaatsen waar ze willen (CGVS, p. 14). Verder dan dit geraakt u niet in uw beschrijving van de activiteiten van de taliban in uw gebied.

Ook uw kennis van machtige personen in uw district schiet te kort. Zo blijkt u Atiqullah Abdul Rahimzai niet te kennen. Deze in 1967 geboren inwoner van Qarghayee district was een Jihadi commandant en vocht tegen de Russen. Hij was opeenvolgend stam oudere, district chef van Qarghayee en lid van de provinciale raad van Laghman (CGVS, p. 14). Qari Mir Hatem Tarakhail kent u ook niet. Vooraleer hij hoofd van de Laghman provinciale raad werd was hij leerkracht en chef van de politieke partij Jamiat e Islami in de regio. Ook Parwan Wafa kent u niet. Het hoofd van een meisjesschool in Charbagh, een van de grotere dorpen in Qarghayee en een dorp dat u zoals u zelf aangeeft regelmatig bezoekt. Zij werd jarenlang bedreigd door de taliban maar deed desondanks haar activiteiten op de meisjesschool verder. Haar zoon werd vermoord door de taliban. Zij werd uitgenodigd in London en sprak daar in een interview met de BBC. Zij is intussen een internationaal bekende figuur geworden hoewel ze nog steeds in Qarghayee district verblijft."

Op basis van het voorgaande besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Nahre Karim, in het district Qarghayee in de provincie Laghman in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Verzoeker voert aan dat hij de geschikte leeftijd heeft om gerekruteerd te worden door de taliban en ingezet te worden in het conflict, doch hij dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit niet het geval.

Verzoeker voert verder aan dat hij een vrees voor vervolging heeft omdat hij omwille van zijn langdurig verblijf in België als verwesterd zal worden beschouwd. Dit betreft echter een loutere blote bewering die niet wordt onderbouwd door concrete elementen of landeninformatie. Hij toont niet aan dermate vervreemd te zijn van Afghanistan dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan werkelijk problemen zal kennen omwille van bepaalde opvattingen of het feit dat hij er lange tijd niet heeft gewoond. Hij brengt bovendien geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn langdurige afwezigheid anders gepercipieerd en geïnterpreteerd zal worden. Een verwijzing naar arresten van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

In zoverre verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal niet louter op basis van informatie over corruptie bij Afghaanse documenten bewijswaarde mag ontzeggen aan de door hem neergelegde taskara's, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de waarde van de aan hem voorgelegde documenten. Uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 8), met name de "*COI Focus: Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van Cedoca van 21 november 2017 blijkt genoegzaam dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht, hetgeen de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt. Verzoeker gaat er hoe dan ook aan voorbij dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Aldus kunnen, gelet op de ondersteunende werking van dergelijke documenten en de relatieve bewijswaarde die wordt toegekend aan documenten uit Afghanistan, de door verzoeker neergelegde taskara's de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet vermogen te herstellen. Het loutere feit dat verzoeker niet werd ondervraagd over hoe hij zijn taskara heeft bekomen kan hieraan geen afbreuk doen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Nahre Karim, in het district Qarghayee in de provincie Laghman, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP